

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Ek/261/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117253965
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6117253965.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: FITTICH ALARM spol. s r.o., IČO: 00 634 743, so sídlom Zvolenská cesta 14, 974 01 Banská Bystrica, právne zast.: PhDr. Mgr. Peter Rosputinský PhD., advokát, so sídlom Kukučínova 18, 974 01 Banská Bystrica, proti povinnému: G., nar.: XX.XX.XXXX, trvalý pobyt E., XXX XX Banská Bystrica, právne zast.: JUDr. Daniel Šintaj, so sídlom Komenského 10C, 974 01 Banská Bystrica, o vymoženie 28.792 Eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Žofiou Žabkovou, so sídlom exekútorského úradu Námestie Matice slovenskej 6, 965 01 Žiar nad Hronom, pod sp. zn. 420EX 118/17, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 3Ek/261/2017 zo dňa 11.02.2019, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a** .

II. Súd návrh povinného na prerušenie exekučného konania **z a m i e t a** .

III. Súd oprávnenému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov právneho zastúpenia voči povinnému v súvislosti s rozhodovaním o sťažnosti vo výške 283,64 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 11.02.2019 uznesenie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Výrokom II. určil, že oprávnený má nárok voči povinnému na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 282,93 Eur. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že exekučným titulom bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu vo výške 28.792,- Eur s príslušenstvom, ktorá mu vznikla v súvislosti s uzatvorením Zmluvy o nájme nehnuteľnosti zo dňa 11.10.2008 a Dodatku zo dňa 10.03.2011. Povinný svoj návrh na zastavenie exekúcie podložil započítaním pohľadávok jednostranným právnym úkonom zo dňa 24.11.2017 (pohľadávku na zaplatenie istiny vo výške 21.496,56 Eur a úroku z omeškania vo výške 9% ročne od 01.02.2012 do zaplatenia /ku dnešnému dňu vo výške 11.311,31 Eur/, spolu vo výške 32.807,87 Eur ako nárok na vyplatenie 6 mesačného odstupného v zmysle Dodatku k pracovnej zmluve zo dňa 01.01.2006, ktorá je predmetom súdneho konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 16Cpr/2/2014 a pohľadávku na zaplatenie náhrady mzdy z dôvodu neplatného rozviazania pracovného pomeru, vyčíslenú na sumu 139.329,36 Eur, ktorá je predmetom súdneho konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 13Cpr/3/2011), ktoré bolo oprávnenému doručené dňa 29.11.2017. Vyšší súdny úradník k uvedenému tvrdeniu ako aj dôkazu uviedol, že započítací prejav sám o sebe nespôsobuje preukázanie zániku pohľadávky. Okrem započítacieho prejavu je povinný preukázať súdu aj to, že pohľadávka, ktorú má voči oprávnenému, je existujúca a spĺňa požiadavky stanovené v § 580 a § 581 OZ pre platné započítanie. Povinný predložil súdu návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom uviedol existenciu pohľadávky voči oprávnenému, ktorú by bolo možné započítať. Súd však v tomto bode musí zdôrazniť, že námietku jednostranného započítania môže povinný uplatniť v návrhu na zastavenie exekúcie relevantne len

vtedy, ak sa započítava judikovaná pohľadávka (tiež osvedčená exekučným titulom). V danom prípade mal však za preukázané, že povinný si chcel započítať nejudikované pohľadávky tzn. pohľadávky, ktoré ešte nie sú osvedčené exekučným titulom. Na podporu poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 M Cdo 11/2008 zo dňa 26. 05. 2010, podľa ktorého: „V zmysle ustanovenia § 580 Občianskeho zákonníka započítanie je spôsobom zániku navzájom sa kryjúcich pohľadávok veriteľa a dlžníka. Zánik nastáva okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie a boli splnené všetky podmienky na to potrebné. Podmienkou započítania je, že ide o dva záväzky medzi tými istými subjektmi, keď je veriteľ jednej pohľadávky súčasne dlžníkom druhej pohľadávky, a dlžník naopak (vzájomnosť pohľadávok). Plnenie musí byť rovnakého druhu a pohľadávky musia byť spôsobilé na započítanie. Prítom k započítaniu nedochádza automaticky, len čo sa pohľadávky stretli. Vyžaduje sa na to právny úkon niektorého z účastníkov záväzkového právneho vzťahu. Musí ísť o prejav adresovaný druhému účastníkovi, z ktorého je zrejmé, ktorá pohľadávka a v akom rozsahu sa uplatňuje na započítanie proti pohľadávke veriteľa. Na započítanie, ako jednostranný právny úkon, sa nevyžaduje súhlas druhého účastníka, pretože ho možno vykonať aj proti jeho vôli. Započítací prejav možno uplatniť po tom, keď sa pohľadávky stretli, a to od okamihu splatnosti pohľadávky, ktorá sa stala splatnou ako posledná. Vtedy dôjde k zániku pohľadávok v dôsledku započítania, a to v rozsahu, v akom sa navzájom kryjú. Ak je niektorá z nich vyššia, zaniká len do výšky započítavanej protipohľadávky. V zmysle uvedeného musia byť splnené podmienky započítania, aby mohlo dôjsť k započítaniu podľa zákona, a to vzájomnosť pohľadávok, (teda dva záväzky medzi tými istými subjektmi, keď je veriteľ jednej pohľadávky súčasne dlžníkom druhej pohľadávky, a dlžník naopak), musí sa jednať o plnenie rovnakého druhu, pohľadávky musia byť spôsobilé na započítanie, (započítateľnými pohľadávkami nie sú tie pohľadávky, ktorých započítanie je vylúčené zákonom alebo dohodou účastníkov, napr. podľa § 581 ods. 1 Občianskeho zákonníka nie je prípustné započítanie proti pohľadávkam na náhradu škody spôsobenej na zdraví s výnimkou, ak by išlo o vzájomnú pohľadávku na náhradu škody spôsobenej takisto na zdraví), musí byť prítomný prejav smerujúci k započítaniu. Zákonné podmienky musia byť splnené na to, aby mohlo dôjsť k započítaniu.

2/ Ďalej vyšší súdny úradník uviedol, že zatiaľ čo právna úprava Exekučného poriadku účinná do 31.03.2017 nevyklúčovala započítanie vzájomných pohľadávok oprávneného a povinného kedykoľvek v priebehu exekúcie (čo často viedlo k zneužívaniu inštitútu započítania pohľadávok započítavaním sporných a nejudikovaných pohľadávok za účelom spôsobovania prieťahov v exekučnom konaní), zákonom č. 125/2016 Z.z., ktorým sa novelizoval Exekučný poriadok, účinným od 01.04.2017, bola do Exekučného poriadku zavedená nová právna úprava jednostranného započítania vzájomných pohľadávok oprávneného a povinného, ktorá obmedzuje uplatnenie jednostranného započítania pohľadávok len na pohľadávky priznané povinnému exekučným titulom, t.j. na judikované vzájomné pohľadávky povinného voči oprávnenému. Aj z dôvodovej správy k vyššie uvedenej novelizácii Exekučného poriadku účinné od 01.04.2017 vyplýva, že úmyslom zákonodarcu bolo zamedzenie zneužívania inštitútu jednostranného započítania pohľadávok v exekučnom konaní, ktorého cieľom bolo iba oddialiť uspokojenie pohľadávky oprávneného. Napriek tomu, že oprávnený mal exekučný titul, povinnému stačilo započítať si aj nejudikovanú pohľadávku, čo viedlo k špekulatívnym zápočtom sporných a mnohokrát aj neexistujúcich pohľadávok. Cieľom ustanovenia § 61e Exekučného poriadku je preto práve obmedzenie jednostranného započítavania pohľadávok povinným len na prípady, ak aj povinný má svoju pohľadávku voči oprávnenému priznanú exekučným titulom s tým, že povinný by si mal prípadné kompenzačné námietky uplatňovať v rámci tzv. základného konania, ktoré voči nemu viedol oprávnený a ktorého výsledkom je exekučný titul, resp. bez zbytočného odkladu po tom, ako sa pohľadávky stretli, a nie až v exekučnom konaní. Preto, vzhľadom na cieľ a zmysel novej právnej úpravy Exekučného poriadku, je potrebné slovné spojenie „po začatí exekúcie sa neprihliadne“, v ustanovení § 61e Exekučného poriadku vykladať tak, že exekučný súd okamihom začatia exekučného konania neprihliadne na žiadne jednostranné započítanie pohľadávky povinného voči pohľadávke oprávneného, ktorá nie je priznaná povinnému exekučným titulom. Pre exekučný súd nie je pritom právne významné, kedy nastal a bol doručený kompenzačný prejav (jednostranné započítanie pohľadávky) povinného oprávnenému, t.j. či pred alebo po začatí exekúcie, ale či je pohľadávka, ktorá je predmetom započítania judikovaná alebo nie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd konštatuje, že povinný súdu nepredložil exekučný titul, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu voči oprávnenému, tak ako je to ustanovené v § 61e Exekučného poriadku, nakoľko ide o nejudikované rozhodnutia. Z dôvodu, že povinný nepredložil súdu spôsobilé exekučné tituly, ktoré by mal voči oprávnenému, vyšší súdny úradník na jednostranné započítanie pohľadávok povinného neprihliadol.

3/ Proti rozhodnutiu bola v zákonom stanovenej lehote podaná sťažnosť povinného. Uvedol, že predmetom započítania boli pohľadávky, ktoré sú predmetom súdnych konaní sp. zn. 16Cpr/2/2014 a sp. zn. 13Cpr/3/2011 vedených na Okresnom súde Banská Bystrica. Skutočnosť, že doteraz nebolo o pohľadávkach povinného voči oprávnenému právoplatne rozhodnuté, nie je podľa jeho názoru podstatné, podstatným je skutočnosť, že pohľadávky povinného budú judikovanými pohľadávkami, čím sa bezosporu naplní aj podmienka uvedená v § 61e Exekučného poriadku, teda že povinný disponuje pohľadávkou priznanou exekučným titulom. Vzhľadom k tomu, že o pohľadávkach povinného sa vedú uvedené súdne konania, mal za to, že konanie o zastavení exekúcie sa malo prerušiť, a to až do dňa právoplatného skončenia súdnych konaní vedených na Okresnom súde v Banskej Bystrici, č.k. 16Cpr/2/2014 a č.k. 13Cpr/3/2011, nakoľko v uvedených konaniach sa prejednávajú otázky rozhodné pre konanie o zastavení exekúcie a pre rozhodovanie, či povinný disponuje alebo nedisponuje judikovanou pohľadávkou.

4/ Cieľom ustanovenia § 61e Exekučného poriadku podľa jeho názoru bolo zamedziť tzv. vymysleným a účelovým započítaniam, resp. tomu, aby si povinný neriešil uplatnenie svojej pohľadávky až v exekučnom konaní. V tomto prípade je zrejmé, že povinný si svoje pohľadávky riadne uplatnil žalobou a domáha sa ich priznania v súdnom konaní, pričom tieto konania vznikli dávno pred začatím exekúcie. Povinný nemôže byť poškodený na svojich právach len tým, že uvedené súdne konania doteraz neboli právoplatne skončené a konanie oprávneného právoplatne skončené bolo. Nie je vôbec rozhodným to, či si povinný tieto svoje pohľadávky uplatnil ako započítaciu námietku v rámci konania oprávneného alebo samostatným konaním. Uplatnenie započítacej námietky v konaní o pohľadávke oprávneného by v zmysle Civilného sporového poriadku pravdepodobne znamenalo aj tak vylúčenie veci na samostatné konanie. Rozhodným je skutočnosť, že povinný si svoje pohľadávky súdnou cestou uplatnil a výsledkom súdnych konaní bude judikovaná pohľadávka. Navyše, v konaní sp. zn. 13Cpr/3/2011 okresný súd už aj neprávoplatne rozhodol medzitýmnym rozsudkom.

5/ Mal za to, že konanie o zastavení exekúcie, posúdenie oprávnenosti započítania, závisí od vyššie uvedených súdnych rozhodnutí a len ich výsledok určí, či je alebo nie je naplnená podmienka ohľadom započítania podľa § 61e Exekučného poriadku a v akom rozsahu. Na základe uvedeného navrhol, aby v rámci konania o tejto sťažnosti bolo uznesenie zo dňa 11.2.2019 zrušené a následne konanie o návrhu na zastavenie exekúcie prerušené podľa § 162 CSP, a to až do právoplatného skončenia konaní vedených na Okresnom súde v Banskej Bystrici, sp. zn. 16Cpr/2/2014 a sp. zn. 13Cpr/3/2011.

6/ Oprávnený žiadal sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietnuť. Zo samotnej sťažnosti povinného vyplýva, že povinný nemá pohľadávku priznanú exekučným titulom. Oprávnený sa v konaniach, na ktoré poukazoval povinný, bráni a tvrdí, že povinný voči nemu nemá žiadne pohľadávky a že ide o vykonštruované nároky povinného, preto nemôže povinný vedieť aký bude výsledok týchto konaní. Práve takýmto postupu povinného aktuálne znenie § 61e Exekučného poriadku bráni. Podľa jeho názoru ide o snahu povinného odďaľovať uspokojenie oprávneného. Uvedené je o to zrejmejšie, že podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5M Cdo 15/2008 z 16.04.2009 nie je právne možný, a to ani v exekúcii, postup započítania akejkoľvek pohľadávky vzniknutej z pracovnoprávných vzťahov, čo je prípad oboch pohľadávok povinného (jedna je z titulu odstúpného a druhá z titulu náhrady mzdy). Podľa citovaného judikátu, výpočet spôsobov zániku práv a povinností je v Zákonníku práce uvedený taxatívne. Znamená to, že iným, v Zákonníku práce neuvedeným spôsobom práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov nezanikajú, a to ani vtedy, keby zamestnanec a zamestnávateľ prejavili v tomto smere súhlasnú vôľu. Ak by teda aj výlučne len hypoteticky a teoreticky predpokladal, že povinný možno bude v budúcnosti disponovať judikovanou pohľadávkou voči oprávnenému, tak či tak pôjde o pohľadávku nespôsobilú na započítanie, a to bez ohľadu na to, či by k započítaniu došlo v rámci exekúcie alebo nie.

7/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (ďalej len „Exekučný poriadok“) sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9/ Podľa § 239 ods. 1, 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10/ Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

11/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12/ Podľa § 61e Exekučného poriadku po začatí exekúcie sa neprihliadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu.

13/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

14/ Po preskúmaní sťažnosti voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sudca konštatoval, že bola podaná včas, no nie je dôvodná. Sudca poukazuje na ustanovenie § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Preto na doplnenie správnosti rozhodnutia už len dopĺňa nasledovné

15/ Povinný sa bránil voči exekúcii tým, že pohľadávka oprávneného zanikla započítaním, čím nastal dôvod zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku. Nepopieral, že sám judikovanou pohľadávkou nedisponuje. K započítaniu pohľadávok malo dôjsť ešte pred začatím exekučného konania, o čom na dôkaz predložil dokument jednostranný zápočet, ktorý bol oprávnenému doručený dňa 29.11.2017. Z neho vyplýva, že voči pohľadávke oprávneného priznanej rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 64Cb/143/2012, potvrdeného rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 41Cob/145/2016 (ktoré predstavujú exekučný titul v tejto exekúcii) vo výške 28 792,- Eur a úroku z omeškania ku dňu 24.11.2017 vo výške 14 958,43 Eur si započítava svoje pohľadávky nasledovne - pohľadávku na zaplatenie istiny 21 496,56 Eur a úroku z omeškania ku dňu 24.11.2017 vo výške 11 311,31 Eur predstavujúcu nárok na vyplatenie 6 mesačného odstupného v zmysle Dodatku k pracovnej zmluve zo dňa 01.01.2006, ktorá je predmetom súdneho konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica, sp. zn. 16Cpr/2/2014 a pohľadávku na zaplatenie náhrady mzdy z dôvodu neplatného rozviazania pracovného pomeru vyčíslenú na sumu 139 329,36 Eur, ktorá je predmetom súdneho konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica, sp. zn. 13Cpr/3/2011. Oprávnený takýto zápočet namietal nielen z dôvodu, že k nemu podľa § 61e Exekučného poriadku nemohlo dôjsť, nakoľko povinný nedisponuje judikovanou pohľadávkou, ale najmä z dôvodu, že pohľadávky povinného, ktoré považuje za vykonštruované, mali vzniknúť z pracovnoprávných vzťahov a ich zápočet nie je právne možný ani v exekúcii.

16/ Ako už vyšší súdny úradník správne uviedol, na jednostranný zápočet pohľadávok povinného zo dňa 24.11.2017 nebolo možné podľa § 61e Exekučného poriadku prihliadnuť, nakoľko povinný nezapočítaval pohľadávky priznané exekučnými titulmi. Ešte zásadnejším dôvodom, pre ktorý k zápočtu nemohlo dôjsť, však je skutočnosť, že pohľadávky povinného mali byť pohľadávkami vzniknutými z pracovnoprávných vzťahov (náhrada mzdy z dôvodu neplatného rozviazania pracovného pomeru a odstupné), a preto bol názor oprávneného, že nejde o pohľadávky spôsobilé na započítanie, korešpondujúci s ustálenou rozhodovacou praxou (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5MCdo 15/2008 zo dňa 16.04.2009, na ktoré poukazoval oprávnený, ale aj napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/103/2008 zo dňa 29.09.2009, Rč 60/2002, uznesenie Najvyššieho súdu SR 1Cdo 5/2010 zo dňa 27.01.2010, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Co/52/2014 z 26.05.2016). Započítaním (kompenzáciou) rozumieme jeden zo spôsobov zániku záväzku. Ide o inštitút typický pre záväzkové právne vzťahy. Predstavuje bezhotovostný spôsob vysporiadania vzájomných vzťahov dvoch subjektov, ktoré sú navzájom veriteľom aj dlžníkom. Výpočet spôsobov zániku práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov je v Zákonníku práce uvedený taxatívne v jeho prvej časti. K

týmto patrí uspokojenie nároku (§ 33 Zákonníka práce), dohoda o sporných nárokoch (§ 32 Zákonníka práce), smrť zamestnanca (§ 35 Zákonníka práce), uplynutie doby, na ktorú boli obmedzené práva alebo povinnosti (§ 37 Zákonníka práce), prípadne neuplatnenie práva v ustanovenej lehote (§ 36 Zákonníka práce). Zároveň § 1 ods. 4 Zákonníka práce zakotvil, že pokiaľ Zákonník práce v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na tieto právne vzťahy všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Subsidiárna pôsobnosť Občianskeho zákonníka znamená, že to, čo Zákonník práce neupravil špeciálne v prvej všeobecnej časti, t.j. v § 1 až § 40, spravuje sa všeobecnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, t.j. § 1 až § 122 Občianskeho zákonníka. Inštitút započítania (kompenzácie) jednostranným právnym úkonom, ako aj dohodou, je obsiahnutý v prvej hlave v 8. časti Občianskeho zákonníka, t.j. v úprave záväzkového práva, na ktoré ustanovenia sa subsidiárna pôsobnosť Občianskeho zákonníka nevzťahuje. Znamená to, že iným, v Zákonníku práce neuvedeným spôsobom, práva a povinnosti z pracovnoprávných vzťahov nezanikajú, a to ani vtedy, keby zamestnanec a zamestnávateľ prejavili v tomto smere súhlasnú vôľu. Pretože Zákonník práce iné než uvedené spôsoby zániku práv a povinností nepozná, a pretože právnym dôsledkom započítania je zánik pohľadávky, predstavujú pohľadávky z pracovnoprávných vzťahov také pohľadávky, ktoré nemožno započítať a ani proti nim nie je možné započítanie jednostranným úkonom namietať.

17/ Povinný tak nepreukázal, že by došlo k zániku vymáhaného nároku, a to ani na základe jeho kompenzačného prejavu (jednostranného zápočtu zo dňa 24.11.2017), nakoľko neboli naplnené predpoklady kompenzácie (započítania) z vyššie uvádzaných dôvodov, a zároveň súd na také započítanie v exekúcii podľa § 61e Exekučného poriadku neprihliada, preto sudca sťažnosť povinného ako nedôvodnú podľa § 250 ods. 1 CSP zamietol.

18/ Podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 CSP súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. O zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

19/ Na základe skutočnosti, že predmetom súdnych konaní vedených pred Okresným súdom Banská Bystrica, sp. zn. 16Cpr/2/2014 a sp. zn. 13Cpr3/2011 sú pohľadávky povinného z pracovnoprávných vzťahov a tieto nemôžu byť predmetom započítania, nezávisí rozhodnutie o zastavení exekúcie od vyriešenia otázky, ktorá je predmetom vyššie uvedených konaní, a teda ani právoplatné rozhodnutia v uvedených konaniach nebudú mať význam (nebudú rozhodné) pre rozhodnutie exekučného súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie z dôvodu zániku pohľadávky započítaním. Keďže nebol daný dôvod na prerušenie exekučného konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ CSP tak, ako to navrhoval povinný, súd jeho návrh na prerušenie konania zamietol.

20/ Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

21/ Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

22/ Podľa § 199e prvá veta Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov).

23/ Právny zástupca oprávneného si za úkon vyjadrenie k sťažnosti povinného uplatnil trovy právneho zastúpenia, ktoré však nevyčísli. Exekučný poriadok v ustanovení § 199a ods. 1 definuje, ktoré výdavky oprávneného sa považujú za jeho trovy v exekučnom konaní, pričom v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie sú to výdavky na jeho zastupovanie. Ustanovenie § 199d ods. 1 Exekučného poriadku ďalej upravuje pravidlá ich náhrady. Nakoľko však Exekučný poriadok neupravuje postup súdu v prípade ich uplatnenia, no nevyčíslenia, sudca priznal oprávnenému náhradu konania vyplývajúcu zo spisu. Oprávnený bol v konaní zastúpený právnym zástupcom (advokátom), pričom mu za vyjadrenie k

sťažnosti povinného proti rozhodnutiu, ktorým bol jeho návrh na zastavenie exekúcie zamietnutý, vznikli výdavky za toto vyjadrenie. Vychádzajúc z tarifnej hodnoty veci, ktorou bola istina vo výške 28 792,- Eur, priznal sudca oprávnenému podľa § 199d ods. 1 v spojení s § 10 ods. 1, 2, § 13a ods. 2 písm. c/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov odmenu vo výške 226,57 Eur (ako 1 zo základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá predstavovala 453,14 Eur), 9,80 Eur ako režijný paušál za rok 2019 a 47,27 Eur ako 20% DPH. Trovy exekúcie oprávneného za vyjadrenie k sťažnosti povinného vo výške 283,64 Eur priznané mu týmto rozhodnutím a trovy vo výške 282,93 Eur priznané mu napadnutým rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka, budú vymáhané od povinného na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e** je prípustné odvolanie.